

Vernici stigli iz Džilonga, Melburna i okoline

- I još se gradi. Ako Bog da uskoro da završimo crkvu Svetog Alimpija, zadužbinu Jelene i Vojislava - naglašava otac Teodor, napominjući da pomaže i srpski narod, kako oko samih radova, tako i redovnim posetama srpskom duhovnom centru.

T. OSTOJIĆ

Muzej manastira

Dragutin Ivanović, predsednik Srpskog socijalnog servisa i saradnje primio nas je u malom muzeju manastira Sveti Sava, koji je nastao zahvaljujući ktitorima Jeleni i Vojislavu Miletiću.

- Gospoda Jela i gospodin Voja su stigli u Australiju posle Drugog svetskog rata. Vojislav je bio oficir Jugoslovenske vojske. Kako nisu imali dece, sve su ostavili manastiru Sveti Sava - priča Ivanović.

Izuzetno biranim rečima, i s ljubavlju govori o kćitorki Jeleni, koja je bila izuzetna žena, veliki rođenik, posvećena crkvi i narodu.

- Imao sam priliku da, družeći se s njima, upoznam videnje ljudi tadašnje srpske imigracije u Australiji - ističe Drago, dok ukazuje na značajne predmete, slike i knjige koje muzej čuva.

Posebno su dragi predmeti, koji su korišćeni ili fotografije koje su napravljene tokom poseta patrijarha Pavla i Irineja manastiru u Ilajnu.

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

U poslovnom svetu svaki dogovor se smatra ugovorom, ali je važno da se isti stavi u odgovarajuću, pre svega pisano formu.

Kada se dogovara neki posao, a po stariom srpskom običaju nekako je to najčešće u kafani, uglavnom se tu ništa ne zapisuje (osim konobara dok prima prvu dobitnicu).

Ništa se ne podrazumeva

Jedan od razloga za takvo ponašanje je taj (ukoliko bi neko insistirao da se dogovor stavi u formu ugovora), što se to često tumači kao nedostatak poverenje među poslovnim partnerima i da nije dobro za početak posla.

Drugi razlog zbog čega se uglavnom ne stavlja ništa na papir je uobičajeno shvatjanje da se svi detalji podrazumevaju. Kako reče profesor Radomir Lukić sa Pravnog fakulteta u Beogradu još davnih dana: "Stavite vi to što se podrazumeva na papir, da bi se bolje podrazumevalo".

Verujem da je značajno umanjena mogućnost nesporazuma u poslovnom odnosima ukoliko bi se svi elementi dogovora stavili na papir, u formi ugovora o zajedničkom poslu, sastavljen kod advokata.

Sačuvala bi se mnoga kumstva i prijateljstva, rodbinski odnosi, mnogi nesporazumi ne bi imali svoj epilog na sudu jer ne bi bilo različitog tumačenja.

Ne mešajte privatno i poslovno

Dalji poslovni nesporazumi proizilaze iz činjenice da se meša privatno i poslovno. To što nam je neko rođak, prijatelj, kum ili drug, ne znači nikako da bi smo trebali sa njim imati poslovne odnose.

Čak naprotiv, u cilju čuvanja prijateljstava, poslovne aranžmane sa prijateljima i rodbinom treba izbegavati. Kažu da je lako steći 15 prijatelja za godinu dana, ali da je teško sačuvati jednog prijatelja 15 godina.

Poslovni odnos je poslovni odnos, isti treba da se radi sa ljudima slične ili iste

(NE)SPORAZUMI

Papir je najvažniji!

strukre, treba se jasno definisati i zapisati kako bi se isključila emocija. Baza prijateljskih i rodbinskih odnosa je emocija i ona u startu zamagljuje, a možda i isključuje poslovnost.

Razlikujte pomoć od pozajmice

Često se ulazi u poslovne aranžmane na privatnoj osnovi u cilju da se nekome pomogne, ali to je pogrešan način pomoći. Na kraju krajeva svako treba da prođe svoj put, "da nosi svoj krst" i u puno slučajeva pomoć, dugoročno gledano, nije dobrdošla i treba je izbegavati.

Ako baš želimo nekome pomoći onda je to više savetom na osnovu ličnog iskustva nego novcem, pozajmicom ili pak uključivanjem u zajednički poslovni poduhvat.

Ako se ipak odučite da nekome pomognete na uobičajeni način, podite od toga da je to stvarno pomoć, da je bezuslovna i da ne očekujete protivuslugu ili zahvalnost.

Ukoliko ipak očekujete nešto od toga, onda je to neka vrsta pozajmice, onda to nije pomoć - pomoć je, poput prave ljubavi, bezuslovna.

Svedoci smo iskustava da ako nekome pomognemo, da prirodno očekujemo neku vrstu zahvalnosti, a to zadiru u gordost pojedinca kome je pomoć namenjena, šta je prilično opasno kada se uzme u obzir ponašanje egoa na duže staze.

Paradoksalno zvuči, ali pomogavši nekoga, često znači kreiranje moćnog neprijatelja.

Dakle, ako ste se odlučili da nekome pomognete neka to bude bezuslovna pomoć, koju ste zaboravili istog časa kada ste je pružili. Ako je niste zaboravili vi, budite uvereni da će taj neko sigurno zaboraviti da ste mu pomogli.

A, ako ne zaboravi, onda ste u problemu jer će nastojati da se osveti u budućnosti, baš zato što ste mu pomogli. Retko, zaista retko će vam neko biti zahvalan.

Setite se što je rekao Halil Džubran (Kahlil Gibran): "Nisam umro kada me je kuršum pogodio. Umro sam kad sam video ko puca."

